

РЕШЕНИЕ

№ 2347

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 04.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9184** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес за призоваване: [населено място], кв. М. срещу Ревизионен Акт № [ЕГН]/23.02.2011 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 1442/25.08.2011 г. на Директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП, [населено място].

С процесния РА за жалбоподателя са установени допълнителни публични вземания - ДДС за довносяне общо в размер на 10 598,55 лева и лихви за забава в размер на 4 158,79 лева

В жалбата, от съда се иска РА в оспорената част да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Навеждат се доводи, че административният орган погрешно е направил извод, за това, че [фирма] е следвало да издаде фактура и да начисли съответния данък, към датата на получаването на прихода. Според оспорващия не е настъпило данъчно събитие, защото се касае за сделка, осъществявана на етапи. В разглеждания спор степента на завършеност на всеки един етап е следвало да бъде удостоверена с подписването на приемателно-предавателен протокол, съгласно чл. 12, ал. 2 от ППЗДДС, което не е направено. Инвокирани са доводи, че изводите на приходната администрация противоречат на логиката на ДДС, който се начислява за реално извършени доставки и получени приходи, а не за очаквани такива. Посочено е, че при счетоводното отчитане на дейността на дружеството са спазени всички разпоредби на Закона за счетоводството /ЗСч/. Приходите са начислени на етап

завършеност, при спазване МСС 11 за отчитане на договорите в строителството. Дружеството не е издало фактура, защото не е възникнало данъчно събитие. Първичен счетоводен документ е издаден едва след приемането на обекта от съответния възложител и подписването на двустранен протокол. Независимо от факта, че са налице получени приходи, по извършени от [фирма] доставки, то няма задължение да издаде данъчен документ, защото възложителите не са приели изработеното.

В проведените по делото открити заседания, оспорващият не се представлява. Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт К. намира жалбата за неоснователна, а твърденията за недоказани. Моли претенцията да бъде отхвърлена.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1004922/14.06.2010 г., издадена от Началник сектор „Ревизии и проверки” при Дирекция „Контрол, при ТД на НАП, [населено място]. Предмет на ревизията е определяне на публичните задължения Закона за данъка за добавената стойност на [фирма] за данъчен период 01.12.2007 г. - 31.12.2007 г.

Ревизията е повторна, по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и извършването ѝ е разпоредено във връзка с постановено Решение № 643/05.05.2010 г. на Директора на Дирекция „ОУИ”, при ЦУ на НАП, [населено място].

За изясняване на обстоятелствата, от значение за разкриването на обективната истина, от органите по приходите са предприети поредица от процесуални действия.

Установено е, че дейността на дружеството през ревизираните периоди е свързана със строителство и монтаж на промишлени и граждански обекти в страната.

От ревизираното лице са изискани множество документи, касаещи предмета на ревизията.

При проверката на документите е констатирано, че в счетоводството на дружеството към 31.12.2007 г. са извършени счетоводни записвания, с които са признати приходи от дейността. Установени са счетоводни операции: Дебит счетоводна сметка 418 „Клиенти признати приходи”, срещу кредитиране на счетоводна сметка 701 „Постъпления от продажби на СМР”. [фирма] е получило от контрагента [фирма] сумата от 71 683,04 лева, като за 37 343,14 лева от признатите за периода приходи, ревизираното лице не е издало фактура и не е начислило ДДС. По отношение на прихода от 10 704,99 лева, получени [фирма], също осчетоводен като приход, дружеството не е издало фактура и не е начислило данък. По сходен начин, за получената от [фирма] сума 4 944,62 лева, осчетоводена като приход, оспорващият не е издал фактура и не е начислил дължимия данък. Посочените констатации са дали основание на ревизиращия орган на направи извод, че услугите на посочените обекти са завършени, независимо от липсата на приемателно-предавателен протокол, тъй като дружеството самостоятелно е преценило, че са налице условията да бъдат признати приходи и е осчетоводило тези приходи съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти т.е. признатите и осчетоводени приходи в счетоводна сметка 701 „Постъпления от продажби на СМР” са доказани от ревизиращия орган с описаните по-горе счетоводни операции.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1004922/16.12.2010 г., връчен на представител на дружеството на 07.02.2011 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, ревизираното лице не е подало възражение срещу констатациите на РД.

След приключване на ревизионното производство е издаден РА № 1010394/26.01.2011 г., съставен от главен инспектор по приходите при ТД на НАП, [населено място], упълномощен със Заповед № К 1004922/22.12.2010 г. на органа възложил ревизията.

На жалбоподателя са определени задължения за довносяне, както следва: ДДС в размер на 10 598,55 лева, за данъчния период месец декември 2007 г. и съответните лихви за забава в размер на 4 158,79 лева.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил.

По искане на жалбоподателя е изслушано заключение на Съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/, което е приобщено към събрания по делото доказателствен материал.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният РА е връчен на представител на [фирма], на 07.03.2011 г. Жалбата до Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП – [населено място] е подадена на 19.03.2011 г. и е заведена с вх. № 53-04-158. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, между страните е сключено споразумение за удължаване на срока за произнасяне на решаващия орган с три месеца. Решение № 1442/25.08.2011 г. на Директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" - [населено място] при ЦУ на НАП е връчено на жалбоподателя на 13.09.2011 г. Жалбата е подадена по пощата на 27.09.2011 г., видно от поставеното клеймо на лицевата страна на привожения по преписката плик, т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че [фирма] е получило парични суми от свои търговски партньори, във връзка с извършени от него строителни услуги през 2007 г. Същите са осчетоводени като приход, поради което на основание чл. 12, ал. 1 от ППЗДДС е следвало да бъде издадена фактури и да бъде начислен съответния данък, на основание чл. 86 от ЗДДС.

След проверка и анализ на съдържащите се в административната преписка доказателства, касаещи спора и най-вече след анализ на заключението по допуснатите ССЧЕ, съдът достигна до следните фактически констатации и правни изводи.

Страните не спорят, че през визирувания период оспорваният е осъществявал строителни услуги, получавайки доходи от тази търговска дейност. За изясняването на обстоятелства, по които те не постигат съгласие, съдът допусна и изслуша заключение на ССЧЕ. Експертът е проверил коректно наличните първични счетоводни документи и е изградил последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви изводи. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси и са направени изводи, след проверка на място и след анализ на събраните писмени документи. Заключение

следва да бъде кредитирано като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

Според направените от експерта констатации, процесните приходи първоначално са осчетоводени по кредита на с-ка 418/1 „Клиенти признати приходи” по съответните партии на тримата посочени по-горе контрагенти. За тези записвания няма съставени първични счетоводни документи. По-късно приходите са осчетоводени, като е дебитирана с-ка 418/1 „Клиенти признати приходи” и е кредитирана с-ка 701 „Постъпления от продажби на СМР”. За част от признатите приходи, по отношение на клиента [фирма] е издадена фактура № 5401/30.10.2009 г., с данъчна основа 25475,27 лева и ДДС 5 095,05 лева. Фактурата е отразена, съгласно изискванията на ЗДДС в дневника за покупки и продажби по ДДС и справка-декларация по ДДС за м. 10.2009 г. Анализирайки оборотните ведомости към 31.12.2007 г. вещото лице е установило, че счетоводни сметки за отчитане на приходите на дружеството са приключени и имат нулеви салда, което означава, че техните кредитни обороти за 2007 г. са намерили отражение в раздел приходи, на отчета за приходи и разходи за тази година.

Според вещото лице през 2007 г. е следвало да бъдат издадени фактури и по отношение на останалата част от приходите, получени от [фирма], както и по отношение на тези, получени от [фирма] и [фирма].

По време на проведеното по делото открито заседание експертът разви заключението си, посочвайки, че няма данни, дали посочената в заключението фактура се отнася точно за строителните работи, извършени от [фирма] към [фирма] през 2007 г. По отношение на визираните суми е отчетен и деклариран приход. Според вещото лице е недопустимо издаване на фактура две години след получаване прихода, при положение, че същият е деклариран още през 2007 г.

Анализирайки заключението на вещото лице и останалите събрани доказателства, съдът намира, че изложените в жалбата доводи и твърдения са лишени от правна опора. По силата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС, при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, с изключение на доставките по [чл. 6, ал. 2](#), всеки период или етап, за който е уговорено плащане, се смята за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата, на която плащането е станало дължимо, а съгласно чл. 12, ал. 1 от ППЗДДС /в редакцията към 2007 г./, с изключение на случаите по чл. 25, ал. 3 и 4 от закона, услугата се счита за извършена по смисъла на закона на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. В разглежданият казус е безспорно, че получените от [фирма] суми, са осчетоводени като приход, който е намерил своето отражение както в текущото счетоводство на дружеството, така и в подадения отчет за приходите и разходите. Оспорващият не е ангажирал доказателства, че получените приходи могат да бъдат отнесени към някоя от хипотезите на чл. 25, ал. 3 и ал. 4 на ЗДДС. Дори да се приеме, че се касае именно за поетапно изпълнение на строителни дейности, при положение, че дружеството е получило реално плащане, намерило отражение в счетоводството му и в отчета за приходите и разходите, същият е следвало да издаде фактура, в която да начисли дължимия ДДС, според изискванията на чл. 86 от ЗДДС. Неоснователен е доводът, че не е налице данъчно събитие, тъй като не е издаден приемателно-предавателен протокол, съгласно чл. 12, ал. 2 от ППЗДДС. Това е така, защото в случая няма доказателства, че и при тримата получатели на услуги, същите са свързани с изпълнението на отделни строителни етапи. Не са представени писмени споразумения в тази насока, постигнати между страните, от

които да се направи извод за приложение на визираната разпоредба. Правилно е прието, че данъчното събитие е възникнало на датата, на която дружеството е получило процесните плащания от клиентите си. На тази дата е следвало да се издаде първичен счетоводен документ, удостоверяващ за извършването на услугите и да се начисли дължимия ДДС, защото получените суми са били признати и осчетоводени като приходи на етап на завършеност в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и МСС 11. В случая е без значение дали е съставен приемателно-предавателен протокол, защото чрез него възложителят само формално приема извършената от строителя работа. При положение, че е налице плащане, което е било осчетоводено в съответствие със ЗСч и не са налице доказателства, че същото не е във връзка с извършената строителна услуга, за доставчика безспорно е възникнало задължението да издаде данъчна фактура и да начисли дължимия данък, според изискванията на закона.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА, е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и предвид на факта, че ответникът по оспорването е поискал присъждане на разноски, на същия се дължат такива, изчислени по реда чл. 161 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и ал. 4 и чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу Ревизионен Акт № [ЕГН]/23.02.2011 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 1442/25.08.2011 г. на Директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП, [населено място], с който за дружеството са установени допълнителни публични вземания - ДДС за довносяне общо в размер на 10 598,55 лева и лихви за забава в размер на 4 158,79 лева

ОСЪЖДА на [фирма] с адрес: [населено място], кв. М., с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 661,97 /шестстотин шестдесет и един и 97 ст./ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..